

blâme *m.*, correction, morale, admonition *f.*, admonité, châtiment *m.*; 1. *fig.* la cascade, mercuriale *f.*; 2. *fam.* le prône, la vesp rie; 3. (*върло*), *fig.* la sortie; 4. до-стойнъ за —, reprochable, ch tiable, *adj.*

Смѣхревачъ, *sm.* un ch tieur.

Смѣхене, *sm.* la d茅contenance; 1. *fig.* la fière; 2. доказавамъ въ —, *va.* d茅contenancer; 3. постигамъ въ —, *vn.* se d茅contenancer.

Смѣтенъ, *adj.* d茅contenanc .

Смѣтникъ, *sm.* un brouillon.

Смѣявамъ, *va.* brouiller, effarer, d茅payer; || -ca, *vr.* se d茅concerter.

Снабдавамъ, *va.* munir, monter, pourvoir de; || (*съ нѣщо*), se monter en; || -ca, *vr.* se munir de.

Снабдавиа, *sm.* pl. la munition; || бойни

Снага, *sf.* le corps, la chair, le torse, le corsage; || *Anat.* le tronc; || облачамъ въ —, *va.* corporifier et -poriser.

Снагоѣдень, *adj.* carnassier.

Снадаване, *sm.* le rallongement.

Снадавка (*за каретна ось*), *sf.* l' chantig-nole; || (*за огаряцы*), le binet ou brûle-tout; || (*за чубук и др. т.*), la douille.

Снададено (e), *v. imp.* il est emboit .

Снадѣвамъ, *va. Mar.* abouter.

Снадѣване, *sm.* l'aboutement *m.*, ajoutage ou ajoutoir, brûlage *m.* [animal].

Снаженъ, *adj.* corpulent, corporel, charnel, Снажность, *sf.* la corpulence.

Снаха, *sf.* la bru or belle-fille.

Снемамъ, *va.* oter, enlever, abaisser, baisser, déposer, tirer; 1. *fig.* dépouiller; 2. *Com.* escouper; 3. (*видъ*), relever; 4. (*голѣмната нѣкомъ*), rabaisser; || *fig.* rabattre; 5. (*отъ лафетъ-тъ монз*), démonter; 6. (*пакъ или изново хармы*), recouper; 7. (*планъ*), lever; 8. (*отъ сборъ пары*), déduire; 9. (*нетъ отъ брої*), *Arithm.* soustraire; 10. (*шѣпка*), tirer; 11. (*отъ себесу*), *vr.* se dépouiller.

Снемане (*видъ*), *sm.* le relèvement; 1. (*отъ брої*), *Arithm.* la soustraction; 2. (*отъ крестъ щална*), la descente de croix; 3. (*планове на мѣста*), Géom. lever ou levé des plans, *m.*; 4. (*планъ*), la levé; 5. (*отъ сборъ пары*), le déduction; || слѣдъ —, déduction faite de; 6. *Com.* l'escoupe *m.*

Снемачъ, *sm. adj.* *Anat.* l'abaisseur *m.*

Снишвамса, *vr.* baisser, s'effacer, se tapir; || снишваса съ земята (*за дивичъ*), *v. imp.* il rase.

Снишване и -шene, *sm.* l'abaissement; || (*сводъ*), le surbaissement.

Снищенъ (*за сводъ*), *adj.* Archit. surbaissier.

Сновалка, *sf.* la poupe, s poule *f.*, espolin et espoulin *m.*; || (*у макацъ*), la navette; || —, insecte, la libellule ou demoiselle.

Сноване, *sm.* l'ourdissage *m.* et -dissure *f.*

Сновж, *va.* ourdir; || (*на горѣ, на дөлу*), *vn.* faire la navette.

Сноить, *sm.* la gerbe; 1. (*прѣкъ*), la poignée; 2. правя или свиревамъ -ове, *va.* gerber, engerber; 3. свирзване -ове, l'en-gerbage *m.*

Сношене, *sm.* la relation, rapport *m.*, liaison, correspondance, intelligence *f.*; 1. имамъ —, *va.* connecter; || (*съ*), s'entendre; 2. -неа, *pl.* les transactions *f.*

Снѣглівъ и -нѣженъ, *adj.* neigeux.

Снѣгъ, *sm.* la neige; -гливъ, de neige; 1. пиперужка — или снѣжинка, flocon de neige, *m.*; 2. бѣль както —, de lis; 3. вали —, *v. imp.* il neige; 4. навалинъ ест — (*за линина*), hy mal, *adj.*; 5. пакъ завала —, *v. imp.* il teneige; 6. покрыть съ —, chenu, *adj.*; 7. който расте въ -ть, Bot. niv al, *adj.*

Соба (*плюбъ т.*), *sf.* le poêle ou poile, le fourneau, le feu; 1. (*съ топлопрѣведны тирбила или улъцы*), le calorifère; 2. стая съ —, le poêle; 3. вратчика на —, la chauffe; 4. търговия съ -бы, la po lerie; 5. майсторъ на -бы, un po lier et polier; 6. фабрика за желѣзны -бы, le fournaliste.

Собатень, *adj.* convivial.

Собатство, *sm.* la com ssation.

Собатие (*зілфетче т.*), *sm. pop.* la gogaille.

Собать (*зілфешъ т.*), *sm.* le banquet, le régal, le festin, le repas; 1. *fam.* la frairie; 2. *pop.* le fricot, la b stre; 3. наклон-ность къмъ —, convivialité *f.*; 4. правя —, *va.* festiner; 5. распореждача на —, un architriclin.

Собиша ржештка, *sf.* le garde-feu.

Соболь, *sm. m. mm.* la zibeline et marte —, *f.*; || -ленъ, de zibeline. [cuni re].

Собствена (*своя*) кѣща, *sf. fam.* la cha-Собствено значене (*на рѣчи*), *sm.* Gram. la propriété.

Собственость, *sf.* la propriété, le domaine, le propre, le pécule; 1. отнимане —, Jur. l'expropriation *f.*; 2. отнимамъ —, *va. Jur.* exproprier; 3. отричане отъ —, la d sappropriaion; 4. отричамса отъ —, *vr.* se d sapproprier; || *Jur.* se d nантir de; 5. става — на общото, *vn.* tomber dans le domaine public.

Собственъ (*свой*), *adj.* propre, attitré.

— имотъ, *sm.* le propre; || *Com.* l'actif *m.*

Сода, *sf. Chim.* la soude.

Содий, *sm. Chim.* le sodium.

Содова вода, *sf. Pharm.* le soda et soda-water.

Содомить, *sm.* un sodomite.

Содомски грѣхъ, *sm.* la sodomie.

Содистъ, *adj. Chim.* sodaique.

Созій (*деойникъ*), *sm.* le sosie.